

סוּטְרַת הַלֵב

קידתי אשטח לשלמות החוכמה,
אם כל המנצחים שבכל הזמנים,
מעבר לכל הרהור ומילה,
בלי ראשית ואחרית, טיבה כמרחב,
מושאה של בינה אשר משיגה את טבעה.

כך שמוע שמעתי באחד הזמנים:

פעם שהה הבודהה בפסגת הנשרים, במקום מושבו של המלך, ועמו קהילה קדושה וגדולה של נזירים, וכן קהילה קדושה וגדולה של בודהיסטות. אז שקע המבורך בהגייה של ריכוז על מה שמכונה בלימוד של הדהרמה 'מודעות למה שעמוק'.

ובאותו הזמן שקע גם הבודהיסטוה, הישות הגדולה, השליט צ'נרזיג הנעלה, בהגייה עמוקה על שלמות החוכמה, וראה בשלמות כי חמשת המצבורים של אדם הם ריקים מכל טבע משל עצמם.

או אז, בכוחו של הבודהה, פנה הנזיר הזוטר שריפוטר אל הבודהיסטוה הישות הגדולה, השליט צ'נרזיג הנעלה, וכך לו שאל:

"אי זה הוא האופן בו צריכים לתרגל בן או בת של המשפחה האצילה החפצים לעסוק בתרגול המעמיק של שלמות החוכמה?"

וכך השיב הבודהיסטוה, הישות הגדולה, השליט צ'נרזיג הנעלה, לנזיר הזוטר שריפוטר:

"הו שריפוטר! בן או בת של המשפחה האצילה החפצים לעסוק בתרגול המעמיק של שלמות החוכמה, חייבים תחילה לתפוס בשלמות כי חמשת המצבורים של אדם הם ריקים מכל טבע משל עצמם.

"הצורה היא ריקה. הריקות היא צורה. הריקות אינה נפרדת מן הצורה. ואף הצורה אינה נפרדת מן הריקות.

"כך גם התחושות, ההבחנות, הגורמים המנטאליים והמודעות: כל אלו ריקים.

"וכך, שריפוטר, כל התופעות הן ריקות; נעדרות הן כל תכונות; הן אינן מתחילות ואינן פוסקות; אין רבב בן ואינן מתנקות מרבב; הן אינן פוחתות ואינן מתגברות.

"משום כך, שריפוטר, בריקות: אין צורה, אין תחושות, אין הבחנות, אין גורמים מנטאליים, ואין מודעות;

"אין עין, אין אוזן, אין אף, אין לשון, אין גוף, אין תודעה;

"אין צורה, אין צליל, אין ריח, אין טעם, אין שום חפץ לחוש ואין כל תופעה.

"אין מרכיב של ראייה ואין מרכיב של מודעות של ראייה, וכך הלאה עד להיעדר המרכיב של תודעה, והיעדר המרכיב של מודעות של תודעה.

"אין בורות, אין חיסול הבורות; וכך הלאה עד להיעדר של זיקנה ושל מוות, והיעדר החיסול של זיקנה ושל מוות.

"אין סבל, אין מקור לסבל, אין סיום הסבל, ואין דרך אל סיומו של הסבל.

"אין חוכמה, אין הישג, ואין היעדר כל הישג.

"וכך, שריפוטר, משום שאין מה להשיג, הבודהיסטוה שוהים תוך שהם מסתמכים על שלמות החוכמה, וזה מטהר מתודעתם כל רבב ומשחרר אותם מכל פחד. הם זונחים לחלוטין כל השקפה שגויה, ומגיעים ליעד הסופי של נירוונה.

"כך גם כל הבודהות בכל שלושת הזמנים: תוך הסתמכות על שלמות החוכמה, הם מגיעים להארה שאין למעלה ממנה, הארה שלמה לחלוטין, למצבו המושלם של הבודהה.

"זוהי אם כן המנטרה של שלמות החוכמה; המנטרה של הידע הנשגב; המנטרה של זה שנשגב הוא מכול; המנטרה ששווה לזה אשר לשוויו אין דומה; המנטרה שמרגיעה לחלוטין כל סבל שיש בנמצא; דענה כנכונה שכן אינה מכזיבה; זה דְבִרָה של המנטרה של שלמות החוכמה:

Tadyatha. gate gate paragate parasamgate bodhi swaha.

"הו, שריפוטר, זה האופן בו צריך הבודהיסטוה, הישות הגדולה, לתרגל את שלמות החוכמה לעומקה."

אז נייער הבודהה מהגייתו, ופנה אל הבודהיסטוה, הישות הגדולה, השליט צ'נרזיג הנעלה: "כך נאה", הוא שיבח את דבריו, "כך נאה, כך נאה. הו בן המשפחה האצילה, כך הדבר, אכן כך. בדיוק כפי שהורית, כך יש לתרגל את שלמות החוכמה לעומקה. כל מי שהלכו אל הכך שמחים גם הם בדברך."

ומשך הבודהה אמר, עלצו בלבם הנזיר הזוטר שריפוטר, הבודהיסטוה, השליט צ'נרזיג הנעלה, ועמם גם כל הקהילה. כן עלצו כל בני תבל: האלים, האנשים, האלים למחצה והרוחות, ושיבחו ברמה את אשר הבודהה הורה.

בכך תמה הסוּטְרַת של המהיינה הידועה בשם המנצחת, הלב של שלמות החוכמה.

[התרגום לעברית נעשה על ידי לאמה דבורה-הלה.]